

دکتر مصطفیه شعاعی

ادستادیار دانشگاه الزهرا(الله)

کار کافی نبود، آن‌ها را به جایی که نتوانند جلسه را به هم بزنند، ببرید. پس از اتمام صحبت‌ها یا در یک زمان مناسب طی تمرین، با این ورزشکاران صحبت کنید.

قرار دادن تیم به ترتیبی که همه بتوانند شما را ببینند و صدای شما را بشنوند

وقتی با ورزشکاران خود صحبت می‌کنید، مطمئن شوید که آن‌ها را طوری قرار داده‌اید که می‌توانند شما را ببینند و صدای شما را بشنوند. مطمئن شوید که محیط پشت شما از هرگونه عوامل بینایی برهم‌زننده‌ی تمرکز حواس خالی است. همچنین تلاش کنید یک محل تمرینی با حداقل سر و صدا انتخاب کنید تا ورزشکاران بتوانند صدای شما را بشنوند.

مال جیبار مرحله‌ی زیر است:

۱- تکنیک

۲- معرفی تکنیک

۱- تکنیک را با شور و اشتاق در اعمال و کلمات معرفی کنید، بهمراه واضح صحبت کنید؛ ورزشکاران جوان‌تر به تکنیک ساده‌تر علاقه‌مند‌اند. همچنین مختصر و کوتاه صحبت کنید، این‌جایی که بگویند را ذکر کنتر او سه دقیقه بیان کنید. از همین‌جا، وظایفی ناشایست و فحش و ناسزا پرهیزید؛

لهمانک صحبت بادگیری، منع ایجاد می‌کند.

یک معرفی سه‌گانه شامل موارد زیر است:

۱- حلب توجه تیم،

۲- قرار دادن تیم به ترتیبی که همه بتوانند

شما را ببینند و صدای شما را

شنوند، و

۳- تکنیک و ترضیح

۴- شروع اسناده‌ی آن در

باری

حلب توجه تیم

هرانی شروع هر جلسه‌ی آموزش، یک روش معمول و مذکور می‌گردید. در شروع جلسه به جای معمولتان بروید انسانی خوب توجه و سمع کردن ورزشکاران، علامتی می‌باشد که این‌جایی است، از الله نعاید. در زمان صحبت با تیم،

لهمانک فرار و هدایت

لهمانک انسانی توجه هستند، مستقیماً

لهمانک شور و موده و مودهانه ولی

لهمانک انسانی اصل

ذکر نام تکنیک و توضیح نحوه ایستاده از آن

اهمیت ذکر نام تکنیک‌ها به این دلیل است که شناختی توانید به سرعت به آن‌ها اشاره کنید. اگر یک مهارت بیشتر با نام معینی شناخته شده، آن نام را استفاده کنید. غیر این صورت، یک عنوان وصفی کوتاه که یادآوری آن آسان است را انتخاب کنید.

گاهی اوقات دلیل یادگیری یک تکنیک، خصوصاً برای ورزشکاران کم تجربه روشن نیست. هر چه ورزشکاران شما دلیل یادگیری یک تکنیک خاص و نحوه قرار گیری آن در طرح کلی بازی را بهتر بفهمند، ایجاد یک طرح ذهنی جهت یادگیری آن تکنیک برای آن‌ها آسان‌تر است. علاوه بر این، فهمیدن دلیل یادگیری یک تکنیک، انگیزش آن‌ها را برای یادگیری افزایش می‌دهد.

آموزش تکنیک

مرحله‌ی ۲: نمایش و توضیح تکنیک

نمایش و توضیح، دروش اصلی کمک به ورزشکاران جهت کسب یک طرح ذهنی برای تکنیک است. گسیلیه تکنیک را نمایش دهد که بتواند آن را ماهرانه اجرا کند و مردم تحسین ورزشکاران باشد. اگر شما قادر به نمایش یک تکنیک خاص نیستید، می‌توانید چند راه را انتخاب کنید:

● تکنیک را تمرین کنید تا بتوانید آن را به طور صحیح نمایش دهید.

● از فردی ماهر (یک بازیگن ماهر) درست نمایش دهید یا یک دوست بخوبیت نمایش دهد.

تمرین کلی و بخش بخش

در روش تمرین کلی^۱، کل تکنیک بدون تغییر تمرین می شود. روش بخش بخش^۲ در واقع روش کل-جزء-کل است. شمارا روش کلی را به نحوی که بیان شد، آموزش می دهید، آن را به صورت بخش بخش تمرین می کنید و پس مجدد این بخش ها را با هم ترکیب کرده و به شکل کلی باز می گردانید.

بهترین روش چیست؟ در صورت امکان، بهترین روش، تمرین کل تکنیک برای اجتناب از صرف زمان برای ترکیب نمودن بخش‌ها و کمک به ورزشکاران در یادگیری نحوه استفاده از تکنیک در شرایط بازی است. ولی اگر تکنیک به قدری پیچیده باشد که ورزشکاران نتوانند طرح ذهنی خوبی ایجاد کنند، شما باید تکنیک را به اجزای آن تقسیم کنید.

زمان خرد کردن تکنیک به اجزای آن

برای تصمیم گیری در مورد خرد کردن یک تکنیک به اجزای آن، لازم است که شما تکلیف را از دو بعد ارزیابی

- اگر تکنیک فقط از سمت برتر اجرا می شود، آن را برابری چپ برترها یا راست برترها نمایش دهید.
  - اگر تکنیک پیچیده است، بخش های اصلی آن را جداگانه نمایش دهید.
  - اگر تکنیک به سرعت اجرامی شود، آن را آهسته تر نمایش دهید تا ورزشکاران بتوانند ترتیب حرکات را به طور واضح بینند.
  - شما باید طی نمایش، نحوه اجرای تکنیک را نیز توضیح دهید. ولی به خاطر داشته باشید که برای اکثر ورزشکاران، تبدیل کلمات به یک طرح ذهنی برای اجرای تکنیک، سخت تر از تفسیر نمایش است. برای توضیحات خود از این دستورالعمل ها پیروی کنید:
  - قبل از نمایش، یک یا دو مورد مهم را که ورزشکاران باید به آن توجه کنند، خاطرنشان کنید.
  - توضیحات ساده و مختصراً باشد.
  - مطمئن شوید که توضیح شما با آنچه نمایش داده شده مطابقت دارد.
  - توضیحات را طوری زمان بندی کنید که یا ورزشکاران را برای آنچه خواهند دید آماده کنید، یا آنچه را که تازه دیده اند، تقویت نمایید.

بین تکنیک جدید و تکنیک هایی که قبلاً آموخته شده ارتباط بقرار کنید بعد از نمایش تکنیک، آن را با تکنیک هایی که قبلاً آموخته شده مرتبط سازید. بر نامه های حرکتی یک تکنیک، قوانینی کلی هستند. بنابراین امکان انتقال بعضی از این قوانین حرکت به تکنیکی که باید جدیدآموخته شود، وجود دارد.

بررسی دوگ ورزشکاران از تکنیک

حالا برای بررسی این که آیا ورزشکاران نحوه‌ی اجرای تکنیک را فهمیده‌اند، از آن‌ها بخواهید سؤال کنند یا شما از آن‌ها سؤال پرسید. در صورت لزوم سؤال را تکرار کنید تا همه بتوانند بشنوند. پاسخ‌های کوتاه و مرتبط بدھید. در این زمان، شروع به توضیح تمام نکات ظریف تکنیک نکنید.

مرحله ۳: ورزشکاران را به تمرین تکنیک و ادارید

ورزشکاران باید بلافاراصله پس از نمایش و توضیح تکنیک، تمرين را آغاز کنند. این کار مستلزم اتخاذ یک تصمیم مهم برای شماست: آیا ورزشکاران باید کل تکنیک را تمرين کنند یا شما باید آن را به چند بخش تقسیم کنید؟

کنید: پیچیدگی و وابستگی بین اجزای آن. برای تعیین پیچیدگی تکلیف، دو سؤال به شما کمک می‌کند:

۱. تکلیف از چند بخش تشکیل شده است؟
۲. نیازهای ذهنی تکنیک چقدر است؟

سپس لازم است که شما میزان وابستگی یا مستقل بودن بخش‌های مختلف تکنیک را ارزیابی کنید. یعنی یک بخش از تکنیک چقدر نابخش بعدی ارتباط دارد؟

وقتی پیچیدگی تکلیف کم و وابستگی بین اجزای آن زیاد است، ورزشکاران را به تمرين کل تکنیک وادارید. در مقابل، زمانی که پیچیدگی تکلیف زیاد و وابستگی بین اجزای آن کم است، تمرين بخش بهتر است. تعداد کمی از تکنیک‌ها دارای وابستگی کم بین اجزا هستند. ولی تکنیک‌های بسیار زیادی را می‌توان با استفاده از ترکیبی از روش‌های بخش‌بخش و کلی آموزش داد.

محل خود کردن تکنیک به احجزای آن

تصمیم‌گیری در مورد این که در کدام قسمت از زنجیره‌ی حرکت باید به خرد کردن آن پردازید نیز مستلزم

یادگیری به کمک مربیان با تجربه‌تر است. به طور کلی، هر چه وابستگی بین اجزای حرکت بیشتر است، حرکت باید بدون تغییر تر بماند. وقتی یک تکنیک را تجزیه و تحلیل می‌کنید، در جستجوی بخش‌هایی از حرکت که وابستگی کمتری دارند، یا محل انتقال از یک نوع حرکت به نوع دیگر باشد. اکثر تکنیک‌ها دارای سه مرحله‌ی آمادگی^۳، عمل^۴ و ادامه‌ی حرکت^۵ هستند. شما اغلب می‌توانید مهارت را بین مراحل آمادگی و عمل خرد کنید. معمولاً خرد کردن مهارت بین مراحل عمل و ادامه‌ی حرکت آسان نیست.

ترکیب اجزاء برای برگشت به شکل کلی

شما می‌توانید تکنیک‌هارا به روش‌های بسیار متفاوتی آموزش دهید. به عنوان مثال، خرد کردن تکنیک به اجزای آن فقط به این معنی نیست که شما باید هر بخش را به طور مستقل آموزش دهید. در شرایطی که یک ورزشکار در تعداد کمی از اجزای یک تکنیک تبحر داشته، ولی به تمرين روی بخش‌های دیگر نیاز دارد؛ یا در صورتی که لازم باشد ورزشکار روی کثار هم قرار دادن اجزاء کار کند، شما می‌توانید روش بخش‌بخش بخش پیشرو^۶ را انتخاب کنید. ابتدا ورزشکار را به تمرين اولین بخش یک تکنیک وادارید. سپس به سراغ بخش بعدی بروید و ورزشکار را به تمرين آن بخش همراه با بخش اول وادارید. به پیشروی به سمت بخش‌های بعدی تکنیک ادامه دهید تا وقتی که ورزشکار نهایتاً کل تکنیک را تمرين کند.

مشمر کردن توجه^۷ روشی است که مستلزم تمرين کل تکنیک بوده، ولی فقط روی یک جنبه از تکنیک تممرکز می‌شود. متمرکز کردن توجه، بهترین روش برای ورزشکاران ماهر است. ورزشکارانی که هنوز در حال تلاش برای یادگیری مقدمات و اصول پایه یک تکنیک هستند، ممکن است در تممرکز روی یک جنبه مشکل داشته باشند.

مرحله ۴: اشتباهات را اصلاح کنید

برای یادگیری صحیح یک تکنیک، تمرين تنها کافی نیست. برای مفید و ثمر بخش بودن تمرين، شما باید برای اصلاح اشتباهات به ورزشکاران خود دو نوع اطلاعات بدید:

استفاده از نوار ویدئویی برای مشاهده‌ی دقیق‌تر ورزشکاران نیز می‌تواند کمک بزرگی باشد.

یکی از رایج‌ترین اشتباهات مریبگری، ارائه‌ی بازخورد نادرست در مورد نحوه‌ی اصلاح خطاهاست. در تصحیح اشتباهات عجله نکنید؛ بازخورد اشتباه یا اطلاعات ضعیف، بیش از عدم ارائه‌ی بازخورد به فرایند یادگیری آسیب می‌رساند. اگر در مورد علت مشکل یا نحوه‌ی اصلاح آن مطمئن نیستید، به مشاهده و تجزیه و تحلیل ادامه دهید تا اطمینان بیشتری بدست آورید. به عنوان یک قانون، شما باید قبل از تلاش برای اصلاح اشتباه،

آن را چند بار مشاهده کنید.

ارائه‌ی بازخورد

برای ارائه‌ی بازخورد به نکات زیر توجه کنید:

۱. ارائه بازخورد را تا انتهای تمرین به تأخیر نباذید. وقتی که زودتر بازخورد می‌دهید، احتمال این که ورزشکاران به یاد بیاورند بازخورد مربوط به چیست، بیشتر بوده و به طور صحیح تمرین خواهد گردید.

۲. غالباً در شرایطی که ورزشکاران بازخورد بیشتری دریافت می‌نمایند، بیشتر تلاش می‌کنند تا اجرای خود را اصلاح کنند، بنابراین یادگیری آنها تسريع خواهد شد. ولی با پیشرفت ورزشکاران در تکنیک‌ها، لازم است که آنها اتکای بیشتر به بازخوردهای درونی خود و اتکای کمتر به بازخوردهای مریب را یاد بگیرند.

۳. وقتی ورزشکار چند اشتباه تکنیکی انجام می‌دهد، بهترین کار این است که خطاهای را یکی یکی اصلاح کنید؛ بنابراین شما باید تصمیم بگیرید کدام اشتباه را اول اصلاح کنید. برای انجام این کار، با شناسایی اشتباهی که باعث خطای دیگری می‌شود، شروع کنید. اگر آن را تشخیص دادید، از ورزشکار بخواهید ابتدا این اشتباه را اصلاح کند؛ زیرا با اصلاح این اشتباه سایر خطاهای از بین خواهد رفت. ولی اگر خطاهایی ارتباط به نظر می‌رسند، از ورزشکار بخواهید اشتباهی را اصلاح کند که شما فکر می‌کنید اصلاح آن باعث بیشترین پیشرفت خواهد شد. احتمالاً این پیشرفت، در ورزشکار انگیزه‌ای برای اصلاح سایر

● نحوه‌ی اجرای فرد در مقایسه با اجرای صحیح

● نحوه‌ی تغییر اجرای نادرست و تزدیک شدن به اجرای مورد نظر

هر دو نوع اطلاعات، بازخورد^۸ نامیده می‌شوند.

اجرا را مشاهده و ارزیابی کنید

فرایند کمک به ورزشکاران برای اصلاح اشتباهات، با مشاهده و ارزیابی اجرای آن‌ها جهت تشخیص علت اشتباهات شروع می‌شود. آیا آن‌ها تکنیک‌های را به خوبی یاد نگرفته‌اند، یا به توسعه‌ی بیشتر مهارت‌های تاکتیکی، جسمانی، ذهنی یا ارتباطی نیاز دارند؟ شناسایی علت صحیح اجراهای نادرست، یکی از چالش‌های بزرگ در مریبگری است. اگر ورزشکاران همیشه در تمرین، تکنیک صحیح را نمایش می‌دهند، اما در بازی قادر به این کار نیستند، احتمالاً در مهارت‌های ذهنی نیاز به کمک دارند. اگر در تمرین، تکنیک را به خوبی نمایش می‌دهند، اما تشخیص ضعیفی در استفاده از آن مهارت‌ها در بازی دارند، شما باید روی تمرین تکنیک‌ها تأکید کنید.

برای دانش و تجربه در اصلاح اشتباهات تکنیکی، جانشینی وجود ندارد. هرچه یک تکنیک را بهتر درک کنید -نحوه‌ی انجام صحیح آن و علل اشتباهات بازیکنان- در اصلاح اشتباهات مفیدتر خواهد بود. تجربه، رایج‌ترین روش برای یادگیری اصلاح اشتباهات است، اما شما می‌توانید فرایند آهسته‌ی یادگیری از طریق تجربه را به وسیله‌ی مطالعه‌ی بیوکانیک تکنیک‌ها تسريع نمایید.

آنکه ورزشکاران همیشه در تمرین، تکنیک را در نظر نداشته باشند، اما در بازی قاتل به این کار نیاز به کمک دارند

دفتر انتشارات کمک آموخته

آشنایی با
مجله‌های رشد

مجله های رشد توسط دفتر انتشارات کمک آموزشی سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وابسته به وزارت آمورش و پرورش، با این علاوه نتیجه و منتشر م شوند

مجله های دانش آموزی (به صورت ماهنامه - ۸ شماره در هر سال تحصیلی - منتشر می شوند):

- **رشد کودک** (برای دانش آموزان آمادگی و پایه‌ی اول دوره‌ی ابتدایی).
  - **رشد نوآموز** (برای دانش آموزان پایه‌های دوم و سوم دوره‌ی ابتدایی).
  - **رشد دانش آموز** (برای دانش آموزان پایه‌های جهانی و پنجم دوره‌ی ابتدایی).
  - **رشد توجوان** (برای دانش آموزان دوره‌ی راهنمایی تحصیلی).
  - **رشد جوان** (برای دانش آموزان دوره‌ی متوسطه).

مجله‌های عمومی (به صورت ماهنامه - ۸ شماره در هر سال تحصیلی، منتشر می‌شوند):

- رشد مدیریت مدرسه، رشد معلم، رشد آموزش ابتدایی، رشد آموزش راهنمایی تحصیلی، رشد تکنولوژی آموزشی، رشد مدرسه فردا

مجله‌های تخصصی (به صورت فصلنامه و ۴ شماره در سال متقشر می‌شوند):

- رشد پرها راهنمایی (محله‌ی ریاضی، برای دانش آموزان دوره‌ی راهنمایی تحصیلی)، رشد پرها متوسطه (محله‌ی ریاضی، برای دانش آموزان دوره‌ی متوسطه)، رشد آموزش معارف اسلامی، رشد آموزش جغرافیا رشد آموزش تاریخ، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، رشد آموزش زبان رشد آموزش زیست شناسی، رشد آموزش تربیت بدنی، رشد آموزش فیزیک رشد آموزش شیمی، رشد آموزش ریاضی، رشد آموزش هنر، رشد آموزش قرآن رشد آموزش علوم اجتماعی، رشد آموزش زمین شناسی، رشد آموزش فنی و حرفه‌ای و رشد مشاور محترمه.

مجله های رشد عمومی و تخصصی برای معلمان، آموزگاران، مدیران
و کادر اducative مدارس

دانشجویان مراکز تربیت معلم و رشته های دیپلمی دانشگاه ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می شوند.

نشانی: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان شماره ۴ آموزش و پژوهش، پلاک ۲۶۸، دفتر انتشارات کمک‌آموزشی.

تلفن: ١٤٧٨ - فاکس: ٨٨٣

اشتباہات ایجاد میں کند۔

۴. وقتی ورزشکاران حرکت را اشتباه اجرا می کنند، شما باید آنچه را که اشتباه انجام داده اند، به آنها بگویید. سپس نحوه‌ی اجرای صحیح تکنیک را توضیح داده و نشان دهید. مرآقب باشید در ارائه‌ی اطلاعات بیش از اندازه اشتباق به خرج ندهید؛ فقط اطلاعات کافی بدهید، به طوری که آنها بتوانند هر یار روی اصلاح یک اشتباه تمرکز کنند.

۵. بازخورد مثبت مکرر، مثل «کارت عالی بود!» مؤثر است؛ ولی بازخورد مثبت خاص دارای ارزش بیشتری است. این نوع بازخورد، آنچه را که صحیح انجام شده، مشخص می‌کند و در تمام ورزشکاران یک گروه، آن جنبه‌ها را تقویت می‌کند. یک مثال از بازخورد مثبت خاص این است: «ادame حرکت دست در این شوت عالی بود». اصل مشابهی برای بازخورد منفی صادق است. اگر بازیکنی تکنیک را اشتباه اجرا کند، فقط گفتن این که «این شوت افتضاح بود» سودمند نیست. بازیکن می‌داند که شوتش بدبوه است. آنچه اهمیت دارد این است که چگونه شوت را بهتر کند. یک روش مؤثرتر، گفتن این است که «علت گل شدن شوت تو این است که آرنجت را به خارج حرکت دادی. اسعف ک: آرنج، ابه سمت، داخلخ نگمه‌ایم».

۶. روش های یادگیری افراد متفاوت است. بعضی افراد از توضیحات در مورد نحوه‌ی پیشرفت بیشتر استفاده می‌کنند؛ در حالی که بعضی دیگر به نمایش نیاز دارند. بازخورد خاص باید شامل هر دو (توضیحات و نمایش) باشد. به عنوان مثال، شما ممکن است نحوه‌ی اجرای مهارت توسط یک بازیکن را نمایش دهید، موارد صحیح و مواردی که برای پیشرفت اجرانیاز به توجه بیشتر دارد را توضیح دهید و اصلاحات موردنظر را نمایش دهید. همان‌گونه می‌توانند با استفاده از بازخورد مشت و منفی خاص پیشرفت کنند.

یک نگرش مثبت برای اصلاح اشتباهات

استفاده از نگرش مثبت در مریبگری خصوصاً هنگام اصلاح
شتبهات از أهمیت بسیاری برخوردار است. زمانی که
رزشکاران شما به طور مکرر یک تکنیک را اشتباه اجرا می‌کنند
فاقد علاقه و اشتیاق برای یادگیری هستند، مثبت باقی ماندن
اععادشوار است. بدون تردید، مریبگری ورزشکارانی که ظاهرآ
نموده‌ی شما گوش نمی‌دهند و به انجام همان اشتباه ادامه
ی دهنند، عذاب آور است. وقتی به نظر می‌رسد که ورزشکار
همیت نمی‌دهد، شما ممکن است از خود پرسید چرا من باید
همیت بدhem. این طبیعی است که گاهی در زمان آموزش
بهارت‌ها دلسرد و ناامید شوید. با این وجود، بخشی از مریبگری

موفق، کترل این نامیدی و ادامه به جست وجوی یک روش برای کمک به ورزشکاران است.

یک نگرش مثبت در مریمگری، این دیدگاه را می‌پذیرد که تمرين فرستی برای ورزشکاران است تا اشتباها تی را مرتکب شوند. به خاطر داشته باشید که اشتباه شناسایی نشده، اشتباها می‌اصلاح نشده است. اشتباها نشان‌دهنده پیشروی ورزشکاران شما در مراحل یادگیری است. اشتباها را صبورانه جست و جو کرده و با اشتیاق به ورزشکاران خود کمک کنید تا آن‌ها را اصلاح کنند. این دیدگاه را با ورزشکاران خود در میان بگذارید؛ زیرا آن‌ها به ارزش آگاهی از این که در مسیر تبحر در ورزش مجاز به اشتباه کردن هستند، بی‌برده و از آن لذت خواهند برد.

استفاده از یک نگرش مثبت برای اصلاح اشتباها، احتمالاً در ورزش های انفرادی آسان تر از ورزش های تیمی است. در ورزش های انفرادی توضیحات شما معمولاً خصوصی تر است و اجرای کننده را ناراحت نمی کند. ورزش های تیمی مشکلات منحصر به فردی ایجاد می کند. به جای فریاد زدن در زمین برای اصلاح اشتباه (و ناراحت و خجالت زده کردن بازیکن) روش دیگری جایگزین کنید. شما می توانید به طور انفرادی به اصلاح اشتباها پردازید. این شیوه سه مزیت دارد:

- بازیکنان بیشتر پذیرای بازخورد هستند؛ زیرا جلوی دیگران اصلاح نمی شوند.

● سایر اعضای تیم فعال باقی می‌مانند، زیرا به بحث بین شما و بازیکن دارای اشتباه توجه نمی‌کنند. علاوه بر این، آن‌ها به تمرين ادامه می‌دهند که باعث پیشرفت بیشتری در تکنیک می‌شود.

● به دلیل این که سایر اعضای تیم به بازی ادامه می‌دهند، شما باید نظرات اصلاحی خود را ساده و مختصر ارائه نمایید. این امر، شما و وزرشکار را از توضیحات طولانی تراز حد لازم و معمول که به دلیل پیچیدگی ارزشی ندارد، نجات می‌دهد.

..... زیرنویس .....

1. Whole method of practice
  2. Part method
  3. Preparation
  4. Action
  5. Follow-through
  6. Progressive-part method
  7. Attention focus
  8. Feedback

Martens, R. (2004). *Successful coaching* (3rd ed.). Champaign, IL: Human Kinetics.

برک اشتراک محله‌های رشد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

- * تکمیل مکمل :
  - * تمام و المتمان و المتمان
  - * اکامیت اکامیت
  - * مکملین مکملین
  - * تکمیل
  - * تکمیل کامل پیشنهاد

卷之三

三

- سَلَامٌ وَرَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

نشانی: تهران- صندوق پستی مشترکن ۱۶۵۹۵/۱۱۱
نشانی اینترنتی: www.roshdmag.ir
پست الکترونیک: Email:info@roshdmag.ir
امور مشترکن: ۷۷۳۲۴۶۵۶-۷۷۳۲۳۵۱۰
دیگر اینترنتی: ۸۸۲۰-۱۴۸۲-۸۸۸۲۹۳۲۲